ĢENERĀLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [*JULIANE KOKOTT*] SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 3. martā [1]

Lieta C-158/15

Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV
pret
Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit

(Raad van State (Valsts padome, Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Vides tiesības — Direktīva 2003/87/EK — Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai — Iekārtas jēdziens — Regula (ES) Nr. 601/2012 — Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju monitorings — Kurināmais, kas eksportēts no iekārtas

I – **Ievads**

1. Direktīvā 2003/87/EK [2] paredzētā emisijas kvotu tirdzniecības sistēma ir viens no svarīgākajiem Savienības instrumentiem cīņā par klimata pārmaiņu novēršanu. Šīs sistēmas ietvaros termoelektrostacijām, ražojot elektrību, ir jāiegādājas emisijas kvotas CO_2 izplūdei. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu skar jautājumu, vai tas attiecas arī uz CO_2 izplūdi, kas saistīta ar akmeņogļu pašsadegšanu elektrostacijai piederošā noliktavā.

2. Šo emisiju iekļaušana būtu priekšnoteikums uzskatīt, ka noliktava ir elektrostacijas iekārtas daļa Direktīvas 2003/87 izpratnē. Šajā sakarā piemērojamais iekārtas jēdziens nav attiecināms tikai uz šo direktīvu, bet gan gandrīz identiskā formulējumā ir atrodams daudz vispārīgākā direktīvā par rūpnieciskajām emisijām [3], kur tam ir galvenā nozīme. Izskatāmajā lietā Tiesa pirmoreiz lems par šo jēdzienu. Lai gan vienas direktīvas definīcijas interpretācija nav obligāti attiecināma uz citu direktīvu, tomēr izskatāmajai lietai ir prejudiciāla iedarbība.

3. Pat ja noliktava tiktu uzskatīta par piederīgu elektrostacijas iekārtai, attiecīgo emisiju iekļaušana tomēr nebūtu iespējama, ja pašsadegšanas rezultātā zaudētās ogles būtu uzskatāmas par kurināmo, kas eksportēts no iekārtas, Regulas (ES) Nr. 601/2012 [4] 27. panta 2. punkta izpratnē.

1 — Oriģinālvaloda – vācu.

2 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 32. lpp.), kas grozīta ar [..] Regulu (ES) Nr. 421/2014, ar ko groza Direktīvu 2003/87 [..], jo paredzams, ka līdz 2020. gadam tiks īstenota starptautiska vienošanās par vienota un globāla tirgus mehānisma piemērošanu starptautiskās aviācijas emisijām (OV L 129, 1. lpp.).

3 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17. lpp.).

4 — Eiropas Komisijas 2012. gada 21. jūnija Regula par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV L 181, 30. lpp.)

II – **Atbilstošās tiesību normas**

A – *Direktīva 2003/87*

4. Direktīvas 2003/87 darbības joma ir noteikta tās 2. panta 1. punktā:

"Šī direktīva attiecas uz emisijām no I pielikumā minētajām darbībām un II pielikumā minētajām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm."

5. No Direktīvas 2003/87 3. pantā ietvertajām definīcijām ir jāizceļ šīs trīs:

"Šajā direktīvā izmantotas šādas definīcijas:

b) "emisijas" ir siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izplūde atmosfērā no kādas iekārtas avotiem [..];

[..]

e) "iekārta" nozīmē stacionāru tehnisk[u] vienību, kur veic vienu vai vairākas darbības, kas minētas I pielikumā, un citas tieši saistītas darbības, kurām ir tehniska saistība ar šajā objektā veicamajām darbībām un kuras var ietekmēt emisijas un piesārņojumu;

[..]

t) "sadedzināšana" ir kurināmā oksidēšana neatkarīgi no tā, kā tiek izmantota šajā procesā ražotā siltumenerģija, elektroenerģija vai mehāniskā enerģija, un citas tieši saistītas darbības, tostarp dūmgāzu attīrīšana;

[..]."

6. Pienākums nodot siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotas ir noteikts Direktīvas 2003/87 12. panta 3. punktā:

"Dalībvalstis nodrošina, ka līdz katra gada 30. aprīlim katras iekārtas operators nodod tādu kvotu, kas nav saskaņā ar II nodaļu piešķirtās kvotas, skaitu, kurš līdzvērtīgs attiecīgās iekārtas kopējam emisijas apjomam iepriekšējā kalendārajā gadā, kas pārbaudīts saskaņā ar 15. pantu, un ka šīs kvotas pēc tam tiek anulētas".

7. Kurināmā sadedzināšana iekārtās, kuru kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW, ir darbība, kas ir ietverta Direktīvas 2003/87 I pielikumā. Attiecīgā pielikuma ievaddaļā ir precizēts, kādas operācijas ir jāņem vērā sadedzināšanas procesā:

"3. Nosakot iekārtas kopējo nominālo siltumspēju, lai izlemtu par tās iekļaušanu Kopienas sistēmā, visu to tehnisko vienību nominālā siltumspēja, kuras ir tās daļa un kurās šajā iekārtā tiek sadedzināts kurināmais, tiek summēta. Šīs vienības var būt arī visu veidu katli, degkameras, turbīnas, sildītāji, kurtuves, sadedzināšanas iekārtas, apdedzināšanas krāsnis, citu veidu krāsnis, cepļi, žāvētāji, dzinēji, kurināmā elementi, ķīmiskie sadedzināšanas un CO_2 uztveršanas bloki (CLC), degļi un termiskās vai katalītiskās pēcsadedzināšanas iekārtas. Šajā aprēķinā neņem vērā vienības ar nominālo siltumspēju, kuras mazāka[s] par 3 MW, un vienības, kurās izmanto vienīgi biomasu. [..]

[..]

5. Ja kādas šajā pielikumā minētās darbības jaudas robežvērtība kādā iekārtā tiek pārsniegta, visas vienības, kurās tiek sadedzināts kurināmais, izņemot vienības bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanai, tiek iekļautas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļaujā."

B – *Regula Nr. 601/2012*

8. Saskaņā ar Regulas Nr. 601/2012 1. pantu tajā ir paredzēti noteikumi siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un darbības datu monitoringam un ziņošanai par tiem saskaņā ar Direktīvu 2003/87 tajā Savienības emisiju tirdzniecības sistēmas tirdzniecības periodā, kas sākas 2013. gada 1. janvārī, un turpmākajos tirdzniecības periodos.

9. Saskaņā ar Regulas Nr. 601/2012 5. pantu monitoringam ir jābūt pilnīgam:

"Monitorings un ziņošana ir pilnīgi un attiecas uz visām procesa un sadedzināšanas emisijām no visiem emisijas avotiem un avota plūsmām no darbībām, kas minētas Direktīvas 2003/87[..] I pielikumā, un citām attiecīgām darbībām saskaņā ar minētās direktīvas 24. pantu, un uz visām siltumnīcefekta gāzēm, kas norādītas saistībā ar šīm darbībām, bet nepieļaujot dubultu uzskaiti.

Operatori vai gaisa kuģa ekspluatanti veic atbilstošus pasākumus, lai novērstu datu trūkumu ziņošanas periodā."

10. Regulas Nr. 601/2012 20. panta 1. punktā ir precizētas iekārtas operatora monitoringa robežas:

"Operators nosaka monitoringa robežas katrai iekārtai.

Šajās robežās operators iekļauj visas attiecīgās siltumnīcefekta gāzu emisijas no visiem emisiju avotiem un avota plūsmām no darbībām, kas veiktas šajā iekārtā un minētas Direktīvas 2003/87[..] I pielikumā, kā arī no darbībām un siltumnīcefekta gāzēm, ko dalībvalsts iekļāvusi saskaņā ar Direktīvas 2003/87[..] 24. pantu.

Operators iekļauj arī emisijas no parastās darbības un ārkārtējiem notikumiem, arī iekārtu palaižot un apstādinot, un ārkārtas situācijām ziņošanas periodā, izņemot emisijas no pārvietojamiem agregātiem."

11. Regulas Nr. 601/2012 21. panta 1. punkts attiecas uz monitoringa metodoloģijas izvēli:

"Lai veiktu iekārtas emisiju monitoringu, operators izvēlas piemērot uz aprēķiniem balstītu metodoloģiju vai uz mērījumiem balstītu metodoloģiju, ievērojot šīs regulas īpašos noteikumus.

Uz aprēķiniem balstīta metodoloģija ļauj noteikt emisijas no avotu plūsmām, pamatojoties uz darbības datiem, kas iegūti, izmantojot mērīšanas sistēmas un papildu parametrus no laboratorijas analīzēm vai standartlielumus. Uz aprēķiniem balstītu metodoloģiju var izmantot, lietojot standarta metodoloģiju, kas izklāstīta 24. pantā, vai masas bilances metodoloģiju, kas izklāstīta 25. pantā.

[..]"

12. Regulas Nr. 601/2012 27. pantā ir reglamentēts, kā ir aprēķināms iekārtas patēriņa daudzums:

"1. Operators nosaka avotu plūsmas darbības datus vienā no šādiem veidiem:

a) pamatojoties uz emisijas izraisošā procesa nepārtrauktiem mērījumiem;

b) pamatojoties uz atsevišķi veiktu daudzuma mērījumu apkopotiem datiem, ņemot vērā attiecīgās izmaiņas krājumos.

2. 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā kurināmā vai materiāla, kas pārstrādāts ziņošanas periodā, daudzumu aprēķina kā tā kurināmā vai materiāla daudzumu, kas iegādāts ziņošanas periodā, atņemot kurināmā vai materiāla daudzumu, kas eksportēts no iekārtas, un pieskaitot kurināmā vai materiāla daudzumu, kas atrodas krājumos ziņošanas perioda sākumā, bet atskaitot kurināmā vai materiāla daudzumu, kas atrodas krājumos ziņošanas perioda beigās.

[..]"

III – **Lietas apstākļi un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu**

13. *Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV* (turpmāk tekstā – "*EPZ*") ir termoelektrostacijas operatore jūras ostas un rūpniecības zonā Austrumvlisingena [*Vlissingen-Oost*] netālu no Borseles [*Borssele*] Nīderlandes Zēlandes [*Zeeland*] provincē. Termoelektrostacijas pašreizējā jauda ir 406 MW, un tā caurmērā patērē 2500 tonnas akmeņogļu dienā. Ogles tiek piegādātas ar kuģi uz kādu no attiecīgā reģiona ostām. Piegādātājs ir stividors, kura nosaukums ir *OVET* un kura galvenais birojs atrodas ostas tuvumā. No kuģa izkrautās un *EPZ* paredzētās ogles *OVET* uzglabā divās pārvietojamās tvertnēs un pēc tam nogādā tās *EPZ* glabātavā, kas parasti tiek dēvēta par ogļu parku.

14. Ogļu parka centrālā daļa atrodas aptuveni 800 metru attālumā no termoelektrostacijas. Zemesgabalu, uz kura atrodas termoelektrostacija, no glabātavas atdala koplietošanas ceļš. Ogles ar skrēperi no glabātavas tiek uzbērtas uz lentes elevatora. Šis lentes elevators stiepjas pāri koplietošanas ceļam uz termoelektrostaciju. Tur ogles tiek sasmalcinātas un tad nogādātas sadedzināšanas iekārtā.

15. *EPZ* ogļu parkā var tikt izvietotas aptuveni divu kuģu kravas. Ogles noliktavā tiek uzglabātas no pusgada līdz gadam, līdz tās tiek sadedzinātas elektrostacijā.

16. Emisiju tirdzniecības sistēma ir piemērojama *EPZ*, un tādēļ tai ir jānodod siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotas. Vajadzīgo kvotu daudzums tiek noteikts, pamatojoties uz piegādāto ogļu daudzumu. Tomēr *EPZ* lūdz atļaut samazināt šo daudzumu fiksētas procentu likmes apmērā.

17. Šajā ziņā domstarpības vēl ir tikai par jautājumu, vai ogļu pašsadegšana attaisno šādu samazināšanu. Ar to ir jāsaprot, ka daļa no oglēm uzglabāšanas laikā ogļu parkā siltuma ietekmē iet zudumā pašsadegšanas rezultātā. Skābeklis, ko satur gaiss spraugās, kas atrodas starp uzglabātajām oglēm, reaģē ar tām un rada siltumu, kā rezultātā daļa ogļu iet zudumā. Šā procesa rezultātā gan rodas CO_2 emisija, tomēr tas nepalīdz elektrostacijai ražot elektrību.

18. Tādēļ Nīderlandes Valsts padome lūdz Eiropas Savienības Tiesu prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā atbildēt uz šādiem jautājumiem:

"1) Vai tāda situācija, kāda ir pamatlietā, kad ogles tiek uzglabātas ogļu parkā, kurā rodas CO_2 emisijas pašsadegšanas dēļ, ogļu parka centrālā daļa atrodas apmēram 800 metru attālumā no termoelektrostacijas, abus zemesgabalus nošķir koplietošanas ceļš un ogles no noliktavas ar lentes elevatoru pāri ceļam tiek nogādātas elektrostacijā, ietilpst "iekārtas" jēdzienā Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē?

2) Vai ar Regulas 601/2012 27. panta 2. punktā izmantoto frāzi "kurināmais, kas eksportēts no iekārtas", ir saprotama tāda situācija kā pamatlietā, kad rodas ogļu zudumi, jo uzglabāšanas laikā siltuma ietekmē notiek pašsadegšana?"

19. Rakstveida apsvērumus sniedza *EPZ*, Nīderlandes Karaliste un Komisija. Tā kā Tiesa, pamatojoties uz šiem rakstveida apsvērumiem, uzskatīja, ka ir pietiekami informēta, tā atbilstoši Reglamenta 76. panta 2. punktam nolēma nenoturēt tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai.

IV – **Juridiskais vērtējums**

20. Direktīvas 2003/87 12. panta 3. punktā ir noteikts, ka katras iekārtas operatoram līdz katra gada 30. aprīlim ir jānodod tāds kvotu skaits, kurš līdzvērtīgs attiecīgās iekārtas kopējam emisijas apjomam iepriekšējā kalendārajā gadā. Pamatlietā gan vēl netiek izskatīts jautājums par kvotu nodošanu, bet gan tikai par pārbaudi saskaņā ar 15. pantu, tomēr šīs pārbaudes rezultātam ir būtiska nozīme, nosakot vajadzīgo kvotu daudzumu.

21. Ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Valsts padome vēlas noskaidrot, vai CO_2 emisijas, kas rodas pašsadegšanas rezultātā, uzglabājot ogles termoelektrostacijas noliktavā, ir jāsedz ar emisijas kvotām. Abu jautājumu mērķis ir noskaidrot, vai noliktava Direktīvas 2003/87 sistēmā ir klasificējama kā piederīga elektrostacijas iekārtai (šajā ziņā skat. A sadaļu) un, ja nepieciešams, vai pašsadegšanas rezultātā zaudētais kurināmais var netikt ņemts vērā, jo tas ir "eksportēts no iekārtas" (šajā ziņā skat. B sadaļu).

A – *Par iekārtas jēdzienu*

22. Saskaņā ar Direktīvas 2003/87 3. panta e) punktu iekārta nozīmē stacionāru tehnisku vienību, kur tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas minētas I pielikumā, un citas tieši saistītas darbības, kurām ir tehniska saistība ar šajā objektā veicamajām darbībām un kuras var ietekmēt emisijas un piesārņojumu.

23. Kurināmā sadedzināšana iekārtās, kuru kopējā nominālā siltumspēja ir lielāka par 20 MW, ir ietverta Direktīvas 2003/87 I pielikumā. Tādēļ direktīvas sistēma attiecas uz *EPZ* elektrostaciju, kuras jauda ir 406 MW.

24. *EPZ* gan uzsver, ka ogļu uzglabāšana nav darbība, kas minēta Direktīvas 2003/87 I pielikumā. Tomēr ogļu noliktava varētu būt elektrostacijas iekārtas daļa.

1) Par iekārtas definīciju

25. Direktīvas 2003/87 3. panta e) punktā ietverto iekārtas definīciju raksturo četri elementi. Proti, pirmkārt, tajā ir runa par stacionāru tehnisku vienību, kur tiek veikta viena vai vairākas darbības, kas minētas I pielikumā, kā arī, otrkārt, citas tieši saistītas darbības, kurām, treškārt, ir tehniska saistība ar attiecīgajā objektā veicamajām darbībām un kuras, ceturtkārt, var ietekmēt emisijas un piesārņojumu.

26. Dažādās valodu redakcijās gan pastāv atšķirības jautājumā, vai citas darbības, kas ir tieši saistītas ar galveno darbību, tiek veiktas tehniskās vienības iekšienē vai arī ārpus tās[5]. Tomēr šīs atšķirības ir mazākas, nekā sākumā šķiet.

27. Tā tas ir tādēļ, ka "tehniskās vienības" jēdziens nav definēts un tādēļ tas var tikt interpretēts elastīgi. Līdz ar to galvenā nozīme ir jāpiešķir pārējiem definīcijas elementiem, tātad – citas darbības tiešai saistībai ar pielikumā minēto darbību, abu darbību tehniskai saistībai un ietekmei uz vidi.

28. Šie iekārtas definīcijas elementi nedrīkst tikt interpretēti ierobežojoši, jo pretējā gadījumā pastāv risks, ka noteiktas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas tiks izslēgtas no attiecīgās iekārtas un uz tām neattieksies Direktīvas 2003/87 sistēma.

5 — Skat. Kommisijas dokumentu "Guidance on Interpretation of "Installation" and "Operator" for the Purposes of the IPPC Directive, Version 1", 2007. gada aprīlis, 1. lpp.

29. Direktīvas 2003/87 I pielikumā gan nav minēta ogļu uzglabāšana elektrostacijas objekta tuvumā nolūkā tās vēlāk sadedzināt elektrostacijā, tomēr jau no iekārtas definīcijas izriet, ka uz iekārtu ir attiecināmas arī citas darbības, ja vien tās ir tieši saistītas ar galveno darbību, šajā gadījumā – sadedzināšanu. Šajā lietā strīdīgajā ogļu uzglabāšanas gadījumā ir šāda tieša saistība, jo uzglabātais kurināmais ir obligāti vajadzīgs, lai darbinātu elektrostacijas krāsni.

30. Šo tiešo saistību konkretizē tehniskās saistības elements. Šādas saistības esamība ir jāprezumē, ja attiecīgā darbība ir iekļauta kopīgā tehniskā procesā ar galveno darbību, kurai ir piemērojama Direktīva 2003/87. Pamatlietā tā tas ir jau lentes elevatora uz elektrostaciju dēļ. Turpretim apstāklis, ka abas iekārtas daļas šķir koplietošanas ceļš un noteikts attālums, ir vērtējams kā otršķirīgs.

31. Visbeidzot, pašsadegšanas rezultātā radušās CO_2 emisijas liecina, ka uzglabāšana var ietekmēt emisijas un piesārņojumu. Nevar tikt izslēgta vēl arī cita ietekme uz vidi, piemēram, sīku daļiņu veidā, uzglabājot akmeņogles atklātā laukumā.

32. Tādēļ tāda ogļu noliktava kā pamatlietā ir elektrostacijas iekārtas daļa.

2) Par īpašiem iekārtas jēdzieniem

33. Šo secinājumu apstiprina īpaši formulētās iekārtas definīcijas atkritumu dedzināšanas jomā, kas izriet no Direktīvas par rūpnieciskajām emisijām 42. panta 1. punkta un tā dēvētās Seveso III direktīvas par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību [6] 3. panta 8. punkta.

34. Atkritumu sadedzināšanas iekārtu gadījumā atkritumu uzglabāšana, tātad kurināmā uzglabāšana, ir skaidri definēta kā attiecīgās iekārtas daļa. Arī saskaņā ar Seveso III direktīvu iekārta ietver arī noliktavu, kas vajadzīga tās darbībai.

35. Lai gan abas definīcijas primāri ir paredzētas attiecīgo tiesisko regulējumu īpašajiem mērķiem, tomēr to mērķis, tieši tāpat kā Direktīvas 2003/87 definīcijas mērķis, ir panākt, lai pilnībā tiktu ievērota attiecīgi reglamentētā ietekme uz vidi. Tiktāl abas īpašās definīcijas uzskatāmi parāda, ka iekārtas parasti ietver arī attiecīgi vajadzīgo uzglabāšanu.

36. Šajā ziņā īpaši nozīmīga ir definīcija atkritumu sadedzināšanas jomā, jo tās mērķis ir sadedzināšanas iekārta, bet elektrostacija arī ir sadedzināšanas iekārta. Šī definīcija liecina, ka sadedzināšanas iekārtu rīcībā sistemātiski ir kurināmā noliktava.

3) Par Direktīvas 2003/87 mērķiem

37. Tomēr *EPZ* uzskata, ka, ņemot vērā Direktīvas 2003/87 mērķus, iekārtas jēdziens esot jāinterpretē sašaurināti. Šajā kontekstā *EPZ* it īpaši uzsver, ka ogļu noliktavas operators pašsadegšanas izraisīto emisiju nevarot kontrolēt vai novērst.

38. Šī viedokļa pamatā ir doma, ka emisijas kvotu tirdzniecības tirgus mehānismam ir jāmudina iekārtas operators cik vien iespējams samazināt CO_2 emisijas, kas rodas iekārtas darbības rezultātā.

39. Pat pieņemot, ka ogļu noliktavas operators faktiski nevar novērst pašsadegšanu, tomēr *EPZ* neņem vērā, ka tirgus mehānismā ir arī paredzēts, ka vajadzības gadījumā ir pilnībā jāatsakās no noteiktām darbībām, ja tās vairs nav konkurētspējīgas nenovēršamu emisiju izmaksu dēļ.

6 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīva 2012/18/ES (OV L 197, 1. lpp.).

40. Tādējādi Direktīvas 2003/87 mērķi arī apliecina ogļu noliktavas iekļaušanu elektrostacijas iekārtas sastāvā.

4) Par Regulu Nr. 601/2012

41. Lai gan pirmajā brīdī rodas iespaids, ka Regulā Nr. 601/2012 nav sniegta skaidra atbilde uz jautājumu par noliktavas emisiju iekļaušanu, tajā tā galu galā nav apšaubīta.

42. Šķiet, ka Regulas 20. pantā ir paredzēta iespēja neņemt vērā noliktavu. Saskaņā ar šo noteikumu operators nosaka monitoringa robežas katrai iekārtai. Tomēr attiecīgais tiesiskais regulējums nevar tikt interpretēts tādējādi, ka termoelektrostacijas operators var izslēgt ar to saistīto noliktavu un tādēļ to neņemt vērā.

43. Proti, tiesības noteikt robežas neattiecas uz iekārtu kā tādu, bet gan tikai uz tās monitoringu. Tomēr monitoringa ierobežošana tādējādi, ka netiktu ņemtas vērā iekārtas noteiktas emisijas, būtu pretrunā monitoringa mērķim. Proti, saskaņā ar regulas 5. pantu monitoringam ir jābūt pilnīgam un jāattiecas uz visām procesa un sadedzināšanas emisijām no visiem emisijas avotiem un avota plūsmām no darbībām, kas minētas Direktīvas 2003/87 I pielikumā. Tomēr ogļu pašsadegšana noliktavā arī ir emisijas avots saistībā ar elektrostacijas darbību, un tādēļ tai ir jābūt iekļautai monitoringā.

5) Par citiem uzglabāšanas organizācijas veidiem

44. *EPZ* šajā sakarā, kas ir arī saprotami, lūdz precizēt, vai citāda uzglabāšanas organizācija, iespējams, izslēgtu tās iekļaušanu elektrostacijas iekārtas sastāvā. Šāds precizējums gan nebūtu obligāti nepieciešams, lai atbildētu uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, tomēr tādējādi varētu tikt sekmēts domstarpību galīgs noregulējums starp *EPZ* un kompetentajām Nīderlandes iestādēm par noliktavas ņemšanu vērā. Tādēļ Tiesai par to būtu jālemj.

45. *Tehniskās* saistības elements liecina, ka nevar būt nozīmes darbības saimnieciskajai organizācijai, piemēram, tam, vai darbību veic cits operators (*Outsourcing*). Gluži pretēji, galvenā nozīme ir tās iekļaušanai tehniskajā procesā ar galveno darbību, kurai ir piemērojama Direktīva 2003/87.

46. Attiecīgi likumdevējs Direktīvas par rūpnieciskajām emisijām preambulas 6. apsvērumā, kā arī 4. panta 3. punktā un 5. panta 2. punktā, kur tiek lietots gandrīz tas pats iekārtas jēdziens, ir paredzējis dažādu tādu operatoru iespēju, kas ekspluatē vienas iekārtas dažādas daļas.

47. To apstiprina arī iekārtas īpašās definīcijas atkritumu sadedzināšanas un lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldības jomā. Tās liecina, ka iekārtas nevar tikt aplūkotas izolēti, jo tās sistemātiski aptver tehnisku procesu, kas ir jāvērtē visā tā kopumā.

48. Tādējādi tehniskā līdzekļa izvēle iekārtas daļu savienošanai arī var būt mazsvarīga tikmēr, kamēr šīs daļas iekārtā ir saistītas vienā tehniskā procesā. Tādēļ izmantotais lentes elevators ir tikai tehniskā savienojuma piemērs. Iespējami varētu būt arī citi, ne tik stacionāri savienojumi, piemēram, kravas automašīnas.

49. Vērtējot šādu tehnisko procesu, attālumam starp kurināmā noliktavu un sadedzināšanas vietu varētu būt tikai norādes raksturs. Jo tālāk tās atrodas viena no otras, jo mazāka ir iespējamība, ka tas ir tieši saistīts tehnisks process. Tomēr pagaidu noliktava, kas tiek izmantota, tikai lai apgādātu konkrētu elektrostaciju, ir jāuzskata par elektrostacijas iekārtas daļu arī tad, ja tā atrodas lielā attālumā.

50. Līdzīgi tam būtu jābūt, no tās pašas noliktavas veicot piegādi citiem klientiem. Tā būtu norāde, ka noliktava nav elektrostacijas iekārtas daļa. Tomēr tikmēr, kamēr noliktavas galvenais mērķis ir elektrostacijas apgāde, joprojām varētu tikt prezumēta vienotas iekārtas esamība. To apliecina arī turpmāk aplūkojamais Regulas Nr. 601/2012 27. panta 2. punkts. Tā tas ir tādēļ, ka attiecīgajā noteikumā skaidri ir paredzēts, ka no vienas iekārtas kurināmais var tikt piegādāts citiem klientiem.

51. No iepriekš minētā izriet, ka noliktava no iekārtas nevar tikt izslēgta, izmantojot citus uzglabāšanas organizācijas veidus. Gluži pretēji, uzņēmumam būtu jāveic tik lielas strukturālas izmaiņas, lai nošķirtu ogļu uzglabāšanu no elektrostacijas, ka tiktu izslēgta tehniskā saistība ar elektrostaciju.

6) Par atbildi uz pirmo jautājumu

52. Tādējādi kopumā uz pirmo jautājumu ir jāatbild tādējādi, ka termoelektrostacija un ogļu noliktava tās apgādei, kurā pašsadegšanas rezultātā rodas CO_2 emisijas, ir iekļaujamas vienā un tai pašā iekārtā Direktīvas 2003/87 3. panta e) punkta izpratnē, ja tās abas kā vienota tehniska procesa daļas ir savstarpēji saistītas, lai nodrošinātu elektrostacijas ekspluatāciju.

B – *Par eksportēšanu no iekārtas*

53. Uzdodot otro jautājumu, Valsts padome vēlas noskaidrot, vai pašsadegšanas rezultātā sadegušās ogles nav jāņem vērā, aprēķinot emisijas, jo tās ir eksportētas no iekārtas.

54. Šā jautājuma pamatā ir emisiju aprēķināšanas procedūra, kas ir noteikta Regulas Nr. 601/2012 27. panta 2. punktā. Tajā ir paredzēts, ka kurināmā vai materiāla, kas pārstrādāts ziņošanas periodā, daudzumu aprēķina, no tā kurināmā vai materiāla daudzuma, kas iegādāts ziņošanas periodā, atņemot kurināmā vai materiāla daudzumu, kas eksportēts no iekārtas, un pieskaitot tam kurināmā vai materiāla daudzumu, kas atrodas krājumos ziņošanas perioda sākumā, bet atskaitot kurināmā vai materiāla daudzumu, kas atrodas krājumos ziņošanas perioda beigās.

55. Saskaņā ar Komisijas izstrādātajām pamatnostādnēm daudzums, kas eksportēts no iekārtas, nozīmē izmantošanu citām iekārtām vai iekārtas daļām, kurām nav piemērojama Direktīvas 2003/87 sistēma[7]. Tādējādi eksportēšana no iekārtas notiek, ja kurināmais faktiski tiek piegādāts citām iekārtām vai tiek izmantots citām uzņēmuma daļām, kurām sistēma faktiski nav piemērojama.

56. Tomēr *EPZ* uzskata, ka arī pašsadegšanas rezultātā zaudētais kurināmais tiekot eksportēts no iekārtas. Šajā ziņā tā balstās uz apsvērumu, ka uz noliktavu kā tādu neattiecoties Direktīva 2003/87.

57. Tomēr no šā apsvēruma tikai izriet, ka ir jāpārskata iekārtas jēdziena interpretācija attiecībā uz noliktavu. Iepriekš raksturoto iemeslu dēļ noliktava tomēr ir elektrostacijas iekārtas daļa. Tādēļ, piemērojot noteikumus par iekārtas emisiju monitoringu, tā nevar tikt atkal izslēgta no iekārtas sastāva.

58. Gluži pretēji, ir jākonstatē, ka pašsadegšanas rezultātā zaudētais kurināmais netiek eksportēts no iekārtas, bet gan oksidējas iekārtas iekšienē, tātad tas Direktīvas 2003/87 3. panta t) punkta izpratnē tiek sadedzināts. Pašsadegšana ir sadedzināšanai elektrostacijā paredzētā kurināmā uzglabāšanas rezultāts, tātad tā ir saistīta ar iekārtas galveno mērķi, kas pamato tās iekļaušanu Direktīvas 2003/87 sistēmā.

7 — Eiropas Komisijas 2012. gada 16. jūlija "The Monitoring and Reporting Regulation – General guidance for installations. MRR Guidance document no. 1", 60. lpp.

59. Jebkāda cita Regulas Nr. 601/2012 27. panta 2. punkta interpretācija turklāt būtu pretrunā attiecīgās regulas 5. pantā minētajam mērķim nodrošināt visu iekārtas emisijas avotu pilnīgu monitoringu.

V – **Secinājumi**

60. Tādēļ iesaku Tiesai nolemt šādi:

1) Termoelektrostacija un ogļu noliktava tās apgādei, kurā ogļu pašsadegšanas rezultātā rodas CO_2 izplūde, ir uzskatāmas par vienu un to pašu iekārtu Direktīvas 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā, 3. panta e) punkta izpratnē, ja tās abas kā vienota tehniska procesa daļas ir savstarpēji saistītas, lai nodrošinātu elektrostacijas ekspluatāciju;

2) Akmeņogles, kas pašsadegšanas rezultātā iet zudumā uzglabāšanas laikā elektrostacijas noliktavā, nav uzskatāmas par "kurināmo, kas eksportēts no iekārtas" Regulas (ES) Nr. 601/2012 par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87 27. panta 2. punkta izpratnē.